

מדינת ישראל
בית הדין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין
מתקן משמורת גבעון

כ"ה אלול תשע"ט
25 ספטמבר 2019

בפני כב' הדיין רג'א מרזוק
מס' תיק/ ט':

תאריך צו המשמורת: nulldate
מדינה: ירדן

המבקש/ת: רשות ההגירה

- נגד -

המשיב/ה: אלחארוף

נוכחים: המוחזק, ב"כ המוחזק עו"ד יעל לוסיגמן, גב' נופל (אשת המוחזק) נציג
משה"פ מר אלימלך וקלר

פרוטוקול

ב"כ הצדדים : מסכימים לקיים את הדיון בהעדר מתורגמן לשפה הערבית .

דברי נציג משרד הפנים:

נושא ההרחקה בטיפול המחלקה המדינית של משרד החוץ קיימת נכונות מצד הירדנים לפעול להשבתו בירדן, הנושא במגעים, אני לא יושב במשרד החוץ ואני לא במגעים, לשאלת ביה"ד לי לא ידוע מתי תינתן תשובה מהירדן, אני לא יודיע לתת תאריך וגם לא ציפי זה מקרה לא רגיל לא יכול שלפוט על פי מקרים קודמים מה הצפי, אני מבקש לאשר את צו המשמורת כפי שקבע ממונה ביקורת הגבולות חוזר על דבריי מדיון קודם שבניגוד למקרים אחרים ביהמ"ד העליון התערב בתיק זה גם בנושא המשמורת לכן ככול שיש למוחזק השגות על אפשרות ההרחקה בו ביהמ"ש העליון קבל עמדת המדינה עליו לפנות לערכאה העליונה אם ברצונה לשנות את זה, נכון לעכשיו כפי שהתברר מדיונים קודמים מדובר בעניין מדיני רגיש ולכן ביהמ"ש העליון מצא לנכון להתערב בעניין המשמורת פעולות ההתנגדות לא נעשת באופן אישי על ידו אלא במעורבות של גורמים בינל המעוניינים בהשארתי בישראל, לשאלת ביה"ד לא דרשנו דרישות מהמוחזק מדובר בעניין שהוא רגיש ביטחונית ומדינית כפי שהוזכר בהחלטת ביהמ"ש העליון, מאמצי ההרחקה נעשים לשם הרחקה לירדן.

דברי המוחזק:

אני שומעת בהשתאות דבריי חברי למעלה משמונה חודשים מאז נעצר למעלה מששים יום מיום החלטת העליון לא נמסר על שום צעד להרחקת המוחזק כול הנאמר זה דברים על מגעים בשונה מהחלטת ביה"ד הדיון 1/8/19 המדשיב לא עדכן ביה"ד על מגעים גם כיום אין מידע קונקרטי המשיב הטעה את העליון בכך שיש היתכנות לעילון שעביכול נבלמה בגלל צו הביניים ראינו הדברים עליהם הסתמך העליון לא נכונים ניסיון המשיב לגירוש יום 21/7/19 לא צלח מוסטפא נשאר בגבול שעות בשמש אזור ללא התנגדות מצדו ובשיתוף פעולה הירדנים לא קבלו חלפו למעלה מששים יום מבלי שנעשה כול ניסיון נוסף לגירוש ולא במקרה אדוני אמר בהחלטה האחרונה לא ברור מה הוכחה טובה יותר מהניסיון שהיה הירדנים גרשו אותו לא נעשה ניסיון נוסף אמר חברי אין צפי ומועד בעתיד שתהא היתכנות כזאת חברי אמר חוסר האפשרות לגרש לא נובעת מהתנגדו של מוסטפא אם יש גורמים שמסקרים או פועלים מול ירדן זו לא אשמתו להחזיק אותו בהגבלת חירות המשמורת לא עונשית לא יכול להיות שאדם נמצא למעלה משמונה חודשים יביט על עתיד אינסופי , כמו עבריינים לא נמצאים על עבירה כלשהי אזכיר המחוזי לא התערב על ידי המעצר נאמר אם יתארך צריך איזון אחר ולשחרר גם העליון חזר על הדברים האלה חברי טוען באופן שגוי ומטעה שהעליון התערב באופן חריג במשמורת אדוני יודיע שהעליון מתערב במקרים של משמורת וזה לא נדיר הסיבה שהעליון התייחס לה שלא באמת נעשו ניסיונות להרחיק בשל צו ביניים , נאמר אם היה ניסיון ללא צו ביניים , ההחלטה לגרש , המשיב הודיע במאי שיגרש אנו פנינו לבית המשפט ביה"מ"ש ראה שחזקה שיש אפשרות , כך הציג זאת המשיב בתגובה האחרונה של רשות האוכלוסין כי הגירוש בחודש יולי היה על בסיס הסכמה בדיון נאמר על ידי הנציג שהייתה הנחה שיש הסכמה של הירדנים , לשאלת ביה"ד המוחזק חסר מעמד בעולם כולו אין לו שום מדינה שיש לו מעמד גדל בירושלים אבא שלו בירושלים אמא שלו תושבת קבע בירושלים יש לו 2 אחיות ,

המוחזק :

יש לי שתי אחיות להן אזרחות וגם אשתי בקשה אזרחות .

ב"כ המוחזק :

אני אזכיר במקרה זה בשונה ממקרים אחרים לא מדובר באדם מהגר הסתנן ושהה שלא כדין הגיע באופן חוקי עם אבא התושב גדל פה נערכים לאורך השנים מאמצים להסדרת מעמד בשלב מסויים אושרה בקשה למעמד מטעמים הומניטריים , בשנת 2014 למשך שנתיים ואז היו הטענות לפרסומים גם כשנעצר היה הליך הוא חסר מעמד אין לו לאן ללכת הנסיבות חריגות מדובר באדם חסר מעמד בעולם , אין לו מקום לפנות אליו , חלפה שנה מאז סורבה בקשהב לאיחוד משפחות על רק ביטחוני אשתו הגיעה למשרד הפנים להגיש בקשה מקדמית ב- 19/9/19 נעשתה פניה בכתב ע"י המוקד להגנת הפרט ,

גב' תמאם :

הגשתי יום 9/9/19 .

ב"כ המוחזק :

חברי מתאר פסה,ד של העליון בצורה שגויה מפנה לפסקה 10 קובע השופט הנדל באותה נקודת זמן , אותו שלב לא הוכח שהמבקש חסר מעמד אדם הכלוא משך 8 חודשים היכולת להוכיח שאין לו מעמד מוגבלת מה יכול לעשות לפנות לכול מדינה ומדינה ולהגיד שאינו אזרח שלהם המבקש הפך נטל הראיה הירדנים כתבו שאינו אזרח ירדני הספק שהיה בגלל שאינו אזרח ירדני התפוגג כאשר ירדן סרבה להכניסו כאשר מאז עד היום אין תאריך לגרשו אות הסכמה לגרשו כול

הנאמר לא מבוסס אין להסתפק בו בשלב זה בחלוף הזמן הנפגעת מלבד המוחזק הנה בת המבקש הנמצאת כמעט מחצית החיים ללא אבא שלה לא טענו שאין מי ישמור על הילדה אבל ילד זקוק לשני ההורים שלו , ילדה מופרדת מאבא שלה שלא חטאה ואבא לא חטא נגרם נזק בלתי הפיך כול אדם יודיע מה זה להיות ילד מופרד משך תקופה ארוכה , גם הביקורים מוגבלים בצורה ברוטלית רק פעם בחודש אפשר לבקרו מאחורי הפרדה שקופה למשך מספר דקות זו לא דרך לגדל ילד כול המאבק של המבקש להשתחרר נטוע ברצון שלו להיות בבית אין צפי להעלמות שלו אין חשש אם המבקש ישתחרר ויעלה כן יש מקום לעצור או לגרש אין חשש שלא ישתף פעולה ואי אפשר למצוא אותו המובקש מוכן לכול התחייבות יש מפחה עניפה בירושליים מוכן לשתף פעולה עם כול הנדרש ממנו גם מסיבה זו בחלוף אין מקום להחזיקו במאסר , לא בתור בן אינוש , אין לנו דרך לפנות ישירות לפנות לעליון לביה"ד הסמכות הבלעדית לקבל החלטה .

נציג משה"פ:

ביהמ"ש העליון בסעיפים 7 ו 8 עמד על סיכונו הביטחוני מצד המוחזק הדבר היחיד שהשתנה מאז הדיון הקודם בעניין המוחזק הוא עניין 60 הימים לגבי מוחזק המשתף פעולה אני חוזר על דבריי אם במוחזק רגיל נבחן שיתוף הפעולה בפעולתיו של המוחזק במקרה חריג זה חוסר שיתוף פעולה נעשה בעזרת גורמים חיצוניים המפעילים לחצים רציניים מול מדינת ירדן , אם ביהמ"ש העליון בסעיף 12 מצא לנכון לקבוע שהמבקשים לא הוכיחו שאין היתכנות להרחקת המבקש הרי עניין זה של סירוב שיתוף הפעולה כפי שצינתי מן הראוי שיבחן שם גם מהסיבה שהזכרתי קודם שבית המשפט העליון התערב באופן חריג בעניין המשמורת וגם מהסיבה חוסר שיתוף פעולה ברמה כזו נכונה יותר להיבחן בערכאת העליון שכן הערכאה הנוכחית אין לה את הכלים לעמוד על פעילות זאת לאור הסיכון הביטחוני שלא חלף ולאור דבריי ברור שלנכון לעכשין יש איזון בין הסיכון הביטחוני לזכויות המוחזק ועל ביה"ד לשוב ולאשר את צו המשמורת כפי שקבע ממונה ביקורת הגבולות .

ב"כ המוחזק :

חברי טען מבלי לבסס דבריו לעניין ההיבט הביטחוני העליון התייחס לזה בהקשר בקשה לאיחוד משפחות ולא לעניין שחרור , חברי לא הביא חומר ביטחוני ולא ברור על סמך מה טוען שהסיכון עדיין קיים אחרי 8 חודשים לא ברור המבקש מוכן להתחייב לכול צעד אזכיר שהמחוזי אישר עמדת המשיב בדיון חודש מרץ מאז חלפה חלפה חצי שנה לא קבע שאי אפשר לשחררו נאמר במפורש אם המאסר יתארך ניתן לבחון את השחרור .

המוחזק :

אני לא אזרח ירדני משרד ההגירה אמרו את זה אנו מדברים על מעמד השאירו אותי על הגבול 4 שעות היה ניסיון להכניס אותי בכוח , ירדן זה לא מדינה שלי , איך יש לי מעמד בירדן ולאף אחד אין איך תהא מדינה בלי מעמד המדינה אני מבקש שחרור על מה להישאר אין משהו חדש יש לי כול פעם יש משפט אני לא מבקש ללכת לירדן זה מעצר ימים עם המוחזקים , מתנהגים כמו מעצר ימים אני במעצר 8 חודשים שיתפתי פעולה , אני מסכים לצאת לירדן אם היה לי מעמד לא היו מחזירים , אם היה לי מעמד דיברתי עם הקונסול השתגע אמר לי לא מקבלים אותך אמרת י בקשתי נייר לא נתן אני לא יכול לבקש ממדינה אחרת לא עונים לי עכשיו בחיים שלי לא היו לי בעיות .

גב' תמאם :

אם יש לי חוזה נישואין ויש לנו ילדה למה הוא לא יקבל תז אומרים שיחזור לירדן יש נייר שהוא לא אזרח ירדן איך יקבלו אותי אני עם הילדה ישראלית לא יכולה לחיות בירדן אנו אחרי 8 חודשים במשמורת .

החלטה

1. המוחזק נתין ירדן, נכנס לישראל דרך מעבר גשר אלנבי ביום 6/10/1999 .
2. המוחזק שהה בישראל באשרת ב/2 תייר .
3. ביום 22/1/19 נעצר המוחזק על ידי פקחי רשות האוכלוסין וההגירה בגין שהייה שלא כדין בישראל .
4. ביום 22/1/19 נערך למוחזק שימוע בפני הממונה על ביקורת הגבולות הוחלט להותירו במשמורת עד הרחקתו צויין כי נכנס לישראל יום 6/10/1999 באשרת ב/2 מהלך שהותו בישראל הגיש בקשה להסדרת מעמד בשל איחוד משפחות ביום 23/12/18 על יסוד טעמי ביטחון סורבה בקשת המוחזק ונדרש לעזוב את ישראל תוך 14 יום לא יצא מישראל ושוהה שלא כדין בישראל .
5. כנגד המוחזק ניתן ביום 22/1/19 צו משמורת וצו הרחקה לפי חוק הכניסה לישראל.
6. מטעם המוחזק הוגש יום 22/1/19 ערר בתיק ערר (י-ם) 19 – 1246 כנגד ההחלטה על דחיית בקשת המוחזק לאיחוד משפחות, במסגרת הערר ניתן צו ארעי המונע הרחקתו בפס"ד שניתן יום 24/2/19 נדחה הערר .
7. המוחזק הגיש ערעור מטעמו על פסה"ד של ביה"ד לעררים, לביהמ"ש לעניינים מנהליים תיק עמ"נ 19 – 02 – 67609, במסגרתו ניתן יום 27/2/19 צו ארעי האוסר על הרחקת המוחזק, בפס"ד מיום 3/4/19 (כב' השופט אלי אברבל) נדחה הערעור לעניין המשמורת נקבע כי המוחזק יוותר במשמורת ככל שתאריך המשמורת יוכל לפעול המוחזק לפי הוראות סעיף 13 ו לחוק הכניסה לישראל (ראה פסקה 10 לפסה"ד) .
8. בהחלטה מיום 17/7/19 של ביהמ"ש העליון (כב' השופט נ.הנדל) בר"מ 2753/19, נדחתה בקשה של המוחזק ואח' לרשות ערעור על פסה"ד של ביהמ"ש לעניינים מנהליים, נקבע בין היתר כי לא עלה בידי המוחזק להרים את הנטל ולהוכיח כי המוחזק נטול מעמד בירדן או במדינות אחרות עוד צוין גם שתקבל עמדת המוחזק כי אינו אזרח ירדני אין בכך לשלול את האפשרות שהמוחזק מחזיק מעמד אחר המאפשר לו לשמור את התא המשפחתי (סעיף 10 לפסה"ד), עוד נקבע בסעיף 12 לפסה"ד כי המבקשים לא הוכיחו שאין היתכנות הרחקה ביהמ"ש דחה את הטענות גם ביחס לצו המשמורת נקבע כי כוונת המדינה להרחיק את המוחזק לירדן נבלמה בעקבות הגשת הבקשה לסעד זמני וכי אין לראות במשמורת כמעצר מנהלי מוסווה כמו כן נקבע כי אין לראות בהתארכות ההחזקה במשמורת כאינדקציה להעדר הליך הרחקה אפקטיבי היות והדבר נמנע בשל הצווים השיפוטיים שמנעו הרחקתו מישראל .
9. ביום 23/7/19 הוגשה הודעה מטעם הממונה על ביקורת הגבולות ממנה עולה ביום 21/7/19 הוצא המוחזק ממתקן המשמורת למטרת העברתו לירדן במעבר הגבול

באילת המוחזק הועבר לירדנים לאחר המתנה של 4 שעות סורבה הכנסתו לירדן לאחר שנתקרה המוחזק על ידי הירדנים .

10. בדיוני הביקורת השיפוטית שהתקיימו בעניינו של המוחזק ובהחלטות שניתנו אישרתי את המשך ההחזקה במשמורת .

11. בהחלטות מיום 1/8/19 ומיום 8/9/19 אישרתי את המשך ההחזקה במשמורת , מהטעמים שלא מצאתי עילת שחרור מכח העילות בסעיפים 13 ו (א)1, (2) ו- (3) לחוק הכניסה לישראל .

12. בהתייחס לעילה הקבועה בסעיף 13 ו (א)4) ולתקופה בה נתון המוחזק במשמורת קבעתי כי :

"אומנם המוחזק נתון במשמורת מעל 60 יום , מאז יום 22/1/19 , נסיבות המקימות עילת שחרור ממשמורת על פי הוראת סעיף 13 ו (א)4) לחוק הכניסה לישראל אך סבורני בנסיבותיו כיום ולאחר איזון בין זכות המוחזק לחירות מפני מאסר , מעצר ובכלל זה משמורת , מסקנתי היא כי נקודת האיזון אינה מטה את הכף לטוב שחרור המוחזק ממשמורת .

סבורני בנסיבותיו של המוחזק , בשים לב לכך כי לאורך החזקתו במשמורת היו תלויים ועומדים צווי זמניים אשר ניתנו במסגרת הליכים בהם נקט המוחזק ואסרו על הרחקתו , עת מניעה המשפטית זו הוסרה רק לאחר החלטת ביהמ"ש העליון מיום 18/7/19 , ונקבע כי לא הוכח העדרו של אופק הרחקה , ובשים לב לתקופה שחלפה מאז , בהעדר הוכחה כי לא ניתן להרחיק את המוחזק לירדן או ליעד אחר , סבורני יש ליתן לממונה על ביקורת הגבולות בשלב זה למצות את הליכי הרחקת המוחזק".

13. בבחינת טענות הצדדים כיום ועניינו של המוחזק , סבורני בנסיבותיו כיום בשים לב לתקופה בה נתון במשמורת , יום 22/1/19 , לתקופה שחלפה מאז ניתנה החלטת ביהמ"ש העליון יום 17/7/19 וכן לתקופה שחלפה מאז ניסיון ההרחקה יום 21/7/19 , באיזון בין זכות המוחזק לחירות ולתכלית המשמורת בנסיבותיו הנני קובע כי ככול שלא יורחק המוחזק מישראל עד ליום 24/10/19 שעה 12:00 ישוחרר המוחזק ממשמורת בתנאים שיפורטו בהמשך להחלטה זו.

14. בעניינן טומזגי אריא , ברם 7696/16 טומזגי אריא נ' משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה (ניתן ביום 4/1/17 , פורסם בנבו) נקבע כי (פסקאות 27-28 לפסה"ד של כבי השופטת ד.ברק-ארז) . כלהלן :

"תכליתו של מוסד המשמורת לפי חוק הכניסה לישראל מכוונת להפסקה מיידית של שהייה בלתי חוקית, תוך מתן אפשרות למדינה להסדיר את הרחקתו של מי ששוהה שלא כדין בישראל. במהות הדברים, המדובר בסמכות שהיא על-פי טבעה "סמכות עזר" לצורך הרחקה (גם אם אינה יכולה להיחשב סמכות עזר במובן הרגיל של מונח זה, בשל הדרישה להסמכה מפורשת ביחס לפעולות הפוגעות בזכויות אדם. ראו: דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך א 147-148 (2010)). על כך כבר נאמר בעבר כי "מטרת משמורת לצורך הרחקה נועדה לא למטרת כפייה, ולא למטרה עונשית; היא מכוונת, כל כולה, להגשים את תכלית המדיניות לפקח על הנכנסים והשוהים בישראל שלא כדין, ולתת בידי הרשות אמצעים יעילים להגשים מדיניות זו, תוך שמירה על עקרונות חוקתיים והגנה על זכויות האדם" (בר"ם 696/06 אלקנוב נ' בית הדין לביקורת המשמורת של שוהים שלא כדין, [פורסם בנבו] פסקה 16 (18.12.2006). ראו גם: בר"ם 7267/09 עבדולאי נ' משרד הפנים, [פורסם בנבו] פסקה 11 (21.12.2009); בג"ץ 7146/12 אדם נ' הכנסת, פסקה 19 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל (16.9.2013) (להלן: עניין אדם); בג"ץ 8665/14 דסטה נ' הכנסת, [פורסם בנבו] פסקה 34 לפסק דינה של הנשיאה מ' נאור (11.8.2015) (להלן: עניין דסטה)).

בהתאם לתכליתו זו של מוסד המשמורת, נקבע בהלכה הפסוקה כי החזקה במשמורת היא "אסורה כשלא מתקיים בעניינו של המוחזק הליך הרחקה אפקטיבי, או כאשר לא נראית באופן אפשרות לגירוש מהארץ" (ראו: בג"ץ 8425/13 איתן – מדיניות הגירה ישראלית נ' ממשלת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 51 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן (22.9.2014) (להלן: עניין איתן), וההפניות שם). על רקע זה נקבע גם כי ככלל, כאשר המוחזק שוהה שישים יום ברציפות במשמורת מכוח חוק הכניסה לישראל, יורה הממונה על שחרורו, אלא אם קיים אינטרס ציבורי בעל משקל של ממש, המחייב את המשך החזקתו לתקופה שאינה חורגת מהסביר (עניין אדם, בפסקה 22 לפסק דינה של השופטת ארבל, וההפניות שם; עניין הבטום, בפסקה ט"ז).

15. סבורני בנסיבותיו של המוחזק, בשים לב לתקופה בה נתון במשמורת המקימה עילת שחרור ממשמורת מכח הוראת סעיף 13 ו (א)(4) לחוק הכניסה לישראל ולתקופה שחלפה מאז ניסיון ההרחקה יום 21/7/19, בלי שהמוחזק הורחק, לא מצאתי כי הליך הרחקתו מתקדם באופן ממשי מה גם לא מצאתי כי קיים צפי ממשי להרחקת המוחזק, עת נטען כי המאמצים מצויים במישור המדיני מבלי שניתן לקבוע בשלב זה מתי יורחק המוחזק.

16. כעולה מהעובדות העיכוב בהרחקת המוחזק עד כה אינו נובע מהתנהלות המוחזק והתנהגותו, עת לא עלתה דרישה המופנית למוחזק לשם שיתוף פעולה לקידום הרחקתו, העיכוב הנו בעטיו, של סירוב רשויות ירדן לקבל את המוחזק למדינתם ולעניינן זה טרם מיצה הממונה על ביקורת הגבולות את מאמצי ההרחקה כפי שנטען.

17. בבחינת הנסיבות לא מצאתי כי מתקיים סייג לשחרור מכח הוראות סעיף 13 ו (ב)(1) לחוק הכניסה לישראל, עת המוחזק שיתף פעולה כפי שנדרש עם הרחקתו, לא מופנית לו דרישה לנקוט דבר או לפעול על מנת לקדם הרחקתו וסרב לכך והיותו והרחקתו לירדן נעוצה בכך כי רשויות ירדן טרם הסכימו לקבלו לשטחן.

18. בבחינת הסייג הקבוע בסעיף 13 ו (ב)(2) לחוק הכניסה לישראל כמו כן בבחינת נסיבותיו של המוחזק כיום בשים לב לנסיבותיו המשפחתיות התקופה בה נתון במשמורת והתקופה שחלפו מאז ניסיון ההרחקה שבוצע יום 21/7/19 מבלי שנעשה ניסיון נוסף כשטרם ניתנה הסכמת ירדן לכך, סבורני נקודת האיזון בשלב זה, מצדיקה כדי לקבוע נקודת זמן, אשר תאפשר לממונה על ביקורת הגבולות למצות הליכי ההרחקה ככול שלא תינתן האפשרות למוחזק להשתחרר ממשמורת ולצא מישראל בכחות עצמו.

19. אני ער לקביעות ביהמ"ש העליון בהחלטה מיום 17/7/19 לפיהן עלתה התמונה בדבר מעורבות המוחזק בסיוע שהגיש לגופי טרור סיוע המצוי במרחב ההסברה של "הכשרת הלבבות" וגיוס תמיכה בפעילות גופים אלו (ראה פסקה 8 להחלטת השופט הנדל) עוד צוין ביחס לנימוק הביטחוני כי בעניינו של המוחזק התקיימה הערכה מקצועית המלמדת על סיכון הישיר הנשקף ממנו, במישור הסיוע כזרוע "אזרחית" להבדיל מזרוע, צבאית " בנסיבות המקרה לא הוצג מידע עדכני ביחס לרמת סיכון נשקפת מהמוחזק כיום בשים לב לתקופה שחלפה, כאשר בעניינו של המוחזק לא ננקט הליך פלילי או מנהלי-ביטחוני בשל החשדות למעורבותו כנ"ל, ועל כן לא מצאתי כי הטעם הביטחוני עליו נסוב בין היתר מעצרו בשים לב לתקופה שחלפה מאז והעדר חומר עדכני יש בו כשלעצמו להצדיק הותרת המוחזק במשמורת בנסיבות בהן הליך הרחקתו אינו מקודם ולא קיים צפי ממשי להרחקת המוחזק.

20. לאור האמור לעיל הנני מורה כי ככול שלא יורחק המוחזק עד ליום 24/10/19 שעה 12:00 ישוחרר ממשמורת בתנאים כלהלן:

- א. המוחזק ימסור את הכתובת המדויקת למקום מגוריו יתגורר אך ורק בכתובת זו שימסור.
- ב. המוחזק יפקיד סך של 12,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית להבטחת תנאי שחרורו.
- ג. המוחזק יתייצב אחת לשבוע, במשרדי רשות ההגירה בכתובת שתימסר ע"י רשות ההגירה וכן בכל עת ומקום אליו יתבקש לצורך בחינת מעמדו.
- ד. המוחזק יפקיד ערבות עצמית בסך של 15,000 ₪ להבטחת התייצבותו.
- ה. המוחזק ימציא ערבות צד ג' של אדם השווה כדין בישראל בסך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.
- ו. המוחזק יצא מישראל תוך 21 יום מיום שחרורו אלא אם יסדיר מעמדו לפני כן.
- ז. ככול שבתקופת שחרורו, תוך פרק הזמן בסעיף ו' לעיל יקבע לו מועד הרחקה יתייצב המוחזק להרחקתו על פי הוראות הממונה על ביקורת הגבולות בזמן ובמקום אליו נתבקש להתייצב אין בכך לגרוע מחובתו לפעול לפי סעיף ו' כנ"ל.
- ח. משך שחרור המוחזק ועד ליציאתו מישראל, כאמור בסעיף ו' לעיל ובכפוף לאמור בו, ישהה המוחזק בכתובת מגוריו משעה 22:00 עד לשעה 05:00 למחרת.
- ט. כתובת ב"כ המוחזק תשמש כתובת המוחזק ומען להתכתבות עם רשות האוכלוסין וההגירה.

על החלטה זו ניתן לערער לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים תוך 45 יום מקבלת ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ט, (25 ספטמבר 2019).

רג'א מרזוק, דיין

121-99-2019-021530

מס' מסמך: